

Sygn. akt KSP 13/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Andrzej Ryński

Protokolant : Anna Kuras

w sprawie skargi **J. J.**

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...],

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 7 lutego 2014 r.

p o s t a n o w i ł :

pozostawić skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

J. J. w dniu 5 grudnia 2013 r. wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...], sygn. akt II AKZw .../13, domagając się zasądzenia na jego rzecz od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 20 000 złotych. Jednocześnie, z uwagi na swoją sytuację majątkową, skarżący złożył wniosek o zwolnienie go z obowiązku uiszczenia opłaty od skargi oraz ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze

zm.; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość), skargę na przewlekłość wnosi się w toku postępowania, którego ona dotyczy. W przeciwnym wypadku wniesienie skargi jest niedopuszczalne z mocy ustawy. Taka sytuacja zaistniała w odniesieniu do przedmiotowej skargi.

Trzeba zaś zauważyć, że postępowanie zażaleniowe przed Sądem Apelacyjnym zakończyło się wydaniem postanowienia w dniu 25 listopada 2013 r., utrzymującego w mocy zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Penitencjarnego Sądu Okręgowego w G. z dnia 15 października o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie o umorzeniu postępowania w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia z dnia 19 sierpnia 2013 r. (k.17). Natomiast sporządzona przez J. J. skarga na przewlekłość postępowania została wniesiona w dniu 5 grudnia 2013 r., a więc już po prawomocnym wydaniu orzeczenia, kończącego postępowanie w sprawie.

Mając na uwadze powyższe należało skargę J. J. pozostawić bez rozpoznania, co czyni także bezprzedmiotową kwestię zwolnienia skarżącego z obowiązku uiszczenia opłaty od skargi oraz wyznaczenia mu pełnomocnika z urzędu.